

Wstęp

Kolejna, ósma katowicka konferencja naukowa zbiegła się z czterdziestą rocznicą powołania – po wieloletnich zabiegach i staraniach – w przemysłowym regionie humanistycznej uczelni, jaką jest Uniwersytet Śląski. Stąd też jej tematem były dzieje szkolnictwa i oświaty na Górnym Śląsku w ogóle, szczególnie zaś w samych Katowicach, od ich początków. Problemy te są, jak dotąd, słabo rozpoznane, zwłaszcza w starszym okresie dziejowym. Celem konferencji było zatem przybliżenie tych zagadnień, ale także zwrócenie uwagi na początki i następnie rozwój oświaty oraz szkolnictwa na tym terenie.

W trzech blokach tematycznych („40-letni Uniwersytet Śląski – jego dzieje i służba społeczeństwu”, „Dzieje szkolnictwa i oświaty na Górnym Śląsku”, „Szkolnictwo i oświata w Katowicach”) zawarto podstawowe problemy związane ze szkolnictwem i z oświatą nie tylko w Katowicach, ale także szerzej – na Górnym Śląsku. Wygłoszono łącznie 34 referaty, z których niemal wszystkie znalazły się w niniejszym tomie. Przedstawiali je badacze reprezentujący ośrodki naukowe z: Bielska-Białej, Częstochowy, Gliwic, Katowic, Krakowa, Opawy, Opola, Ostrawy, Warszawy, Wrocławia i Zielonej Góry.

Konferencji towarzyszyła ożywiona dyskusja, której najważniejsze wątki, publikowane na końcu tomu, stanowią jakby jej podsumowanie.

Organizatorami ósmej naukowej konferencji katowickiej byli: Muzeum Historii Katowic, Komisja Historyczna katowickiego oddziału Polskiej Akademii Nauk i Polskie Towarzystwo Historyczne Oddział Katowice. Konferencja ta to rezultat dobrej współpracy władz miasta Katowice i Uniwersytetu Śląskiego. Należy docenić i podkreślić zaangażowanie oraz wkład miasta Katowic, z Panem Prezydentem Piotrem Uszokiem na czele, w organizację samej konferencji, jak i w wydanie niniejszej publikacji.

Warto jeszcze wspomnieć, że konferencji towarzyszyła interesująca wystawa przygotowana przez Muzeum Historii Katowic i w nim prezentowana, poświęcona czterdziestolecu Uniwersytetu Śląskiego. Wydany z tej okazji obszerny przewodnik stanowi cenne, a przy tym trwałe jej uzupełnienie.

Antoni Barciak